

побърже понеравния път; облаците ставаха погъсти, гръмоветъ са чуваха поблизо, и дъждътъ падаше изъ ведро.

— Боиш ли са? пошуши Главк като са примжкваше до Иона ради бурята.

— Не са божа като съмъ съ тебе, отговори ти нѣжно.

Въ тѣзи минута колата които бѣха изъящны направени но не и тѣкы, какъбыто тогасъ бѣха сичкытъ модны изнамѣрванія, хлѣзънхъ са стремително въ единъ трапъ дѣто едното колело са удари о едно дърво; конярътъ като кльнѣше удряше катърътъ, но колелото издѣзе отъ осѣта и колата са претурихъ.

Бърже искочи Главкъ и са олуви да помага на Иона която пощастіе не са отрѣна. Издигнѣхъ съ голѣмъ трудъ колата, но тѣ не можахъ да ги запазытъ отъ дъжда, защото въ паданѣето покрывѣтъ имъ са бѣ съвършено разглобилъ.

Дѣ да търещитъ убѣжище? градътъ бѣше далечъ, и нѣидѣ са не виждаше челоувѣческо жилище, или нѣкоя нарѣчна помощъ.

— Една четвъртина на часа отъ тука, рече робътъ, има една ковачница, и мож да отида тамъ за да поправѣ колелото . . . , но, дъждътъ е едръ! докато са азъ вържъ госпожата ми ще са измокри.

— Какъто и да е тичай при ковача, рече Главкъ; нѣй ще са припазимъ отъ дъжда какъто можемы до връщанѣето ти.

Пактѣтъ бѣ обсаденъ съ дървета и Главкъ заведе Иона на единъ голѣмъ дньеръ, съблече си мантията и я покри, но дъждътъ са усияваше и сѣка мѣрка са виждаше безполезна; и когато той са стараше да я утѣши съ сладостны и услужливы думы, чу са извѣднажъ страшенъ ударъ отъ молнія, която разцѣпи на двѣ едно голѣмо дърво отъ предѣ имъ. Туй страшно обстоятелство имъ извѣсти че положеніето имъ тамъ е опасно, и Главкъ помисли какъ да намѣри друго по безопасно убѣжище.

— Намѣрваме са вече на средниа проясъ на Везувій, рече Главкъ; на покритытъ съ лозя тѣзи канары ще има безъ съмнѣніе нѣкоя дупка, дѣто сж живѣли нѣкога нимфытъ. Ако да можахмы да случимъ такво едно убѣжище!

Туй като рече той са отстѣпи малко и като са вираше въ околнытъ урвы, видѣ верѣдъ мрачната тѣма една мръкава и слаба свѣтлина не много далечъ.

— Тѣзи свѣтлина свѣта отъ огнището на нѣкой настыр или лозъръ, рече той; може чрезъ нея да случимъ нѣкое убѣжище. Почакай тука малко до като азъ . . . , но не, опасността ти е явна.